

KNIHA RÚT

1 Rodina Elimelechova sa sťahuje do Moabska. – ¹ V čase, keď úradovali sudcovia, nastal v krajine hlad. Istý človek sa vysťahoval z judského Betlehema, aby ako cudzinec žil na Moabských rovinách so svojou manželkou a dvoma synmi. ² Muž sa volal Elimelech, jeho manželka Noemi a jeho dvaja synovia Machlon a Kiljon. Boli to Efratejci z judského Betlehema, ktorí sa presťahovali na Moabské roviny, aby sa tam usadili. ³ Ale Noemin manžel Elimelech zomrel, a tak zostala sama so svojimi synmi. ⁴ Oni sa oženili s Moabkami. Jedna nevesta sa volala Orfa a druhá Rút. Tak tam bývali asi desať rokov. ⁵ Ale aj títo dvaja, Machlon a Kiljon, jej umreli, takže po smrti svojich dvoch synov a po smrti manžela zostala táto žena sama (v cudzej krajine).

Rút neopúšťa svokru. – ⁶ Vydala sa teda spolu s nevestami na cestu späť z Moabských rovín, lebo sa na Moabskej rovine dopočula, že Pán milostivo navštívil svoj ľud a dal mu chlieb. ⁷ A tak zanechala miesto, kde dosiaľ bývala, a (šli) s ňou aj jej dve nevesty. Keď došli na cestu, ktorá viedla späť do judskej krajiny, ⁸ Noemi povedala svojim dvom nevestám: „Choďte, vráťte sa každá do domu svojej matky! Nech vám Pán preukáže svoju lásku, akú ste prejavili (mojim) mŕtvym i mne! ⁹ Nech vám Pán dá, aby ste našli spočinutie každá v dome svojho manžela!“ A pobozkala ich. Ale ony sa pustili do hlasitého plaču ¹⁰ a hovorili jej: „Vrátíme sa s tebou k tvojmu národu!“ ¹¹ Noemi im odpovedala: „Vráťte sa, dcéry moje! Prečo by ste šli so mnou? Či sa mi ešte narodí synovia, aby sa stali vašimi manželmi?! ¹² Vráťte sa, dcéry moje! Choďte len! Ja som už stará na vydaj. Veď keby som si povedala: Mám ešte nádej (na dieťa), a keby som ešte túto noc bola s mužom a porodila by som synov, ¹³ či chcete na nich čakať, až vyrastú? Či sa uzavriete, aby ste sa pre nich nevydali za muža? Nie tak, dcéry moje! Moja trpkosť je omnoho väčšia ako vaša, lebo Pánova ruka vystúpila proti mne.“

¹⁴ Tu sa znovu dali hlasite plakať. Pritom Orfa pobozkala svoju svokru a vrátila sa, ale Rút sa jej pridržala. ¹⁵ Povedala jej (Noemi): „Hľa, tvoja švagriná sa vrátila k svojmu národu a k

---

1, 1. Moab je krajina, ktorá leží východne od Mŕtveho mora. Najmä rovina pozdĺž Mŕtveho mora je podnes veľmi úrodná. Ale pri dobrom obrábaní sú pozemky úrodné aj na moabskej výšine a kopcoch. Hranice Moabska sa menili. V dobe sudcov siahali od rieky Arnon (dnes El-Modžib) až po južný koniec Mŕtveho mora (*Nm* 21, 13; *Sdc* 11, 18). Časom postúpili na sever, ďaleko za Arnon až po Hesebon (Chešbón). Tak sa zdá, že v prvých časoch sudcov Moabčania zaujali aj okolie Jericha, a tak Izraeliti, usadení v Jerichu a na okolí, sa im stali poplatníkmi (*Sdc* 3, 12 n.). Veľké priateľstvo nebolo medzi Izraelitmi a Moabčanmi. Ukázalo sa to už pri prechode Izraelitov cez ich krajinu, keď tiahli do zaslúbenej zeme (*Nm* 22), a tak aj v neskorších dejinách, keď sa Moab stal poplatníkom izraelských kráľov. Ale vždy si vedel vybojovať svoju nezávislosť.

1, 2. Elimelech a jeho rod je označený prívlastkom Efratejci. Pochádzajú od Efraty, manželky Kalebovej (*1 Krn* 2, 19). Ich potomstvo bývalo v Betleheme. Preto mal Betlehem aj meno Efrata (*Gn* 35, 16 a 19; *Mich* 5, 2).

1, 8 – 9. Noemi praje svojim nevestám plné požehnanie od Boha, ktoré by sa prejavilo v tom, žeby sa jej ovdovelé nevesty znovu mohli vydať. Osud vdovy v východných národov bol veľmi krušný. Po manželovej smrti sa obyčajne stala cudzou rodine zosnulého manžela a jej vlastní pokrvní ju zasa pokladali za cudziu, odkedy sa vydala. Tak ostala vdova často úplne opustená. Preto odporúča Sväté písmo pomoc vdovám ako zvlášť záslužný skutok milosrdenstva. Tento ťažký osud doľahol najmä na mladšie vdovy, ak nemali dieťa zo svojho manželstva. Bezdetnosť sa pokladala za veľký trest od Boha, a tak v očiach ľudí bola potupou.

1, 11 – 13. Ani Noemi nemala výhľad na ďalších synov, aby si títo, podľa povinnosti zákonom stanovenej o švagrovskom manželstve, vzali vdovy po bratoch za manželky (*Dt* 25, 5 – 10). – Ak Noemi hovorí o sebe, že jej osud je tvrdší, ako je osud jej neviest, tento jej výrok treba chápať takto: Mat' deti a radovať sa z nich bolo vonkajším znakom Božej priazne. Noemi už ani nemá nádej, žeby vo svojom pokročilom veku mohla ešte porodiť deti. Naopak, jej nevesty sa v Moabsku azda ešte môžu vydať a pri svojom mladšom veku môžu mať deti, ktoré by im boli na radosť.

1, 15. Podľa vtedajšieho chápania každá krajina mala svojho vlastného boha, ktorý zasa určité územie pokladal za svoje vlastné. Kto sa vrátil do Moabska (ako to robí Orfa), zaväzuje sa tým, že bude naďalej ctíť národného boha Moabčanov (Molocha-Bála). Porov. *1 Sam* 26, 19; *Sdc* 11, 24. Keď Rút zostáva pri svojom úmysle ísť do

svojim bohom! Chod' aj ty zasvojou švagrinou!“¹⁶ Ale Rúť odpovedala: „Nenaliehaj na mňa, aby som ťa opustila a odvrátila sa od teba: lebo kde pôjdeš ty, pôjdem i ja, kde sa zdržíš, zdržím sa aj ja: tvoj národ sa stane mojím národom a tvoj Boh bude mojím Bohom.“¹⁷ Kde ty zomrieš, tam zomriem i ja a tam budem aj pochovaná. Nech mi Pán tak urobí a nech mi tak aj pridá, že len smrť ma odlúči od teba.“¹⁸ Keď (Noemi) videla, že je pevne rozhodnutá ísť s ňou, prestala ju nahovárať a odporúčať jej návrat k svojim.

¹⁹ Tak išli obidve spolu, až došli do Betlehema. Ako vošli do Betlehema, vzrušilo sa pre ne celé mesto a (ženy) si hovorili: „Nie je to Noemi?“²⁰ Ale ona im vravela: „Nehovorte mi už Noemi, ale volajte ma Mara, lebo veľkú trpkosť mi dal skúsiť Všemohúci!“²¹ Odišla som plná a Pán ma privádza späť prázdnu. Prečo mi teda hovoríte Noemi, keď Pán takto svedčí proti mne a Všemohúci priviedol na mňa utrpenie.“

²² Tak sa vrátila Noemi a jej moabská nevesta Rúť, ktorá prišla spolu s ňou z Moabskej roviny. Do Betlehema došli na začiatku žatvy jačmeňa.

2 Rúť zbiera klásky na Bózovom poli. – ¹ Podľa svojho muža mala Noemi istého príbuzného, ktorý bol veľmi zámožným mužom z Elimelechovho rodu; volal sa Bóz. ² Moabka Rúť povedala Noemi: „Dovoľ mi ísť na pole a zbierať tam klásky po tých (žencoch), u ktorých nájdem milosť!“ Ona jej odvetila: „Chod', dcéra moja!“

³ Šla teda, prišla na pole a zbierala (klasy) po žencoch. Náhodou zbierala na poli Bózovom, ktorý bol z Elimelechovho príbuzenstva.

⁴ A Bóz prišiel z Betlehema (na pole) a pozdravil žencov: „Pán nech je s vami!“ Oni mu odpovedali: „Požehnaj ťa Pán!“⁵ Bóz sa pýtal svojho služobníka, ktorý mal dozor nad žencami: „Čia je to deva?“⁶ Služobník, dozorca žencov, mu povedal: „To je moabské dievča, ktoré prišlo spolu s Noemi z Moabskej roviny.“⁷ Aj ma požiadala: »Chcela by som zbierať klasy a paberkovať medzi snopmi po žencoch.« Prišla a od včasného rána je na nohách, ani chvíľku nepobudla doma.“

Bózova šľachetnosť voči Rúť. – ⁸ Bóz sa prihovril Rúť: „Dcéra moja, počúvaj ma! Nechod' zbierať klásky na iné pole, ani neprechádzaj stadiaľto, ale drž sa mojich služobníkov!“⁹ Oči (maj upreté) na pole, na ktorom žnú, a zbieraj za nimi! Svojim sluhom som rozkázal, aby ti nik nekrivdil. Ak zacítiš smäd, zájdi k nádobám a napi sa z toho, čo načerpali sluhovia!“¹⁰ Ona pred ním padla na tvár, poklonila sa po zem a povedala mu: „Ako to, že som našla priazeň v tvojich očiach a že sa staráš o mňa, hoci som cudzinka?“

¹¹ Bóz jej odpovedal: „Hlásili mi všetko, čo si urobila pre svoju svokru po smrti svojho manžela: ako si opustila svojho otca, svoju matku a svoju vlasť, kde si sa narodila, a prišla si medzi ľud, ktorý si predtým nepoznala.“¹² Pán nech ti odplatí za tvoj skutok! Nech sa ti dostane

---

Betlehema, prirodzeným dôsledkom bolo, že prijala aj úctu Jahveho, ktorý bol zasa Bohom Izraela.

1, 16 – 18. Možno predpokladať, že Rúť aj vo svojom srdci je presvedčená o tom, že Bohu Izraelovmu treba dať prednosť pred všetkými inými bohmi pohanských krajín; preto ochotne chce uctievať Jahveho a prisahá na jeho svätosť.

1, 17. „Nech mi Pán tak urobí...“ – Čokoľvek určí Pán, či ma požehná, či ma stresce, len smrť nás rozlúči.

1, 20. Noemi znamená ‚Moja rozkoš, Moje potešenie‘ (tak asi hovorila matka svojmu malému dieťaťu). Mara znamená ‚Horká, Trpká, Plná žalosti, bolesti‘.

1, 22. Žatva sa v Palestíne začína v apríli, máji.

2, 2. Podľa Mojžišovho zákona mali chudobní právo zbierať na poliach zanechané klasy (Lv 19, 9; 23, 22; Dt 24, 19). A aj tak prosí skromná Rúť žencov, teda aj samotného majiteľa pozemku o dovoľenie, aby smela na jeho roli zbierať klasy (porov. v. 7).

2, 5. „Deva“ je mladá žena. Bóz sa už mohol dopočuť o tom, že sa Noemi vrátila domov z Moabska spolu s nevestou, ale osobne ju ešte nevidel. Bóz znamená ‚Silný, Mužný‘. Keď túto mladú ženu oslovuje ako „dcéru“, dá sa z toho vyvodiť, že bol vekom asi o dosť starší. – Manželstvá medzi osobami vekom značne rozdielnym nie sú na Východe zriedkavosťou.

plnej odmeny od Pána, Izraelovho Boha, ku ktorému si pristúpila, aby si sa uchýlila pod ochranu jeho krídel!“

¹³ Ona mu odpovedala: „Pane, našla som priazeň v твоjich očiach, lebo si potešil svoju služobnicu a hovoril si k jej srdcu, hoci nie som ani tvojou služobnicou.“

¹⁴ A keď prišiel čas jedla, Bóz jej povedal: „Pod' sem a jedz z chleba a omoč si krajec v octe!“ Sadla si teda vedľa žencov a on jej nadelil praženého zrna, takže sa najedla do sýtosti a ešte jej aj zvýšilo. ¹⁵ Keď vstala zbierať klásky, Bóz rozkázal svojim sluhom: „Nech si zbiera klásky aj medzi snopmi a vy na ňu nebud'te za to mrzutí!“ ¹⁶ Ba (náročky) vypúšťajte (klasy) zo svojich hrstí a nechajte pre ňu, aby nazbierala, a nehrešte ju za to!“

Rút oznamuje veci svojej svokre. – ¹⁷ Tak zbierala klásky do večera, a keď vymlátila, čo nazbierala, mala z toho asi efu jačmeňa. ¹⁸ Keď jej svokra videla, koľko nazbierala, a keď okrem toho vyňala a podala, čo jej zvýšilo, keď sa nasýtila, ¹⁹ vravela jej svokra: „Kdeže si zbierala klasy a kde si pracovala? Nech je požehnaný človek, ktorý sa staral o teba!“ Vtedy oznámila svokre, u koho pracovala, a povedala: „Meno muža, u ktorého som dnes pracovala, je Bóz.“

²⁰ Noemi povedala svojej neveste: „Nech Pán požehná človeka, ktorý neodoprel svoju dobrotu ani živým, ani mŕtvym!“ A vravela ďalej: „Ten človek je naším príbuzným, jedným z tých, čo sú zaviazaní konať za nás krvnú pomstu.“

²¹ A Moabka Rút rozprávala ďalej: „Aj to mi ešte povedal: »Drž sa mojich služobníkov, kým nedokončia celú moju žatvu!«“ ²² Noemi povedala svojej neveste: „Dobre je to, dcéra moja. Chodievaj von s jeho služobnicami a nik ťa nebude hrešiť na poli niekoho iného.“ ²³ Tak sa držala pri zbieraní klasov Bózových služobníkov až do ukončenia žatvy jačmeňa a žatvy pšenice. Potom bývala pri svojej svokre.

3 Noemi pripravuje svadbu pre svoju nevestu. – ¹ (Istého dňa) jej povedala svokra Noemi: „Dcéra moja, nemám ti pohľadať spokojný príbytok, aby ti bolo dobre? ² Tak teda: Náš príbuzný Bóz, s ktorého služobnicami si bola (pri žatve), túto noc veje jačmeň na humne. ³ Umy sa, pomaž sa, obleč si (krajšie) rúcho a choď dolu na humno! Ale nech ťa nezbadá ten muž, dokiaľ neprestane jesť a piť! ⁴ A keď sa potom odoberie na odpočinok, všimni si miesto, kde si ľahne. Potom pôjdeš, odhrnieš mu z nôh prikrývku a ľahneš si. On ti potom povie, čo máš robiť.“ ⁵ Ona jej povedala: „Urobím všetko, čo mi kážeš.“

Bóz sľubuje Rút manželstvo. – ⁶ Tak išla dolu na humno a urobila všetko, ako jej kázala svokra. ⁷ Keď sa Bóz najedol a napil, takže bol v dobrej nálade, odobral sa na odpočinok vedľa hromady (zrna). Tu prišla potichu ona, odhrnula mu z nôh prikrývku a ľahla si. ⁸ O polnoci sa ten človek preľakol a skrútil sa, lebo mu žena ležala pri nohách. ⁹ I opýtal sa: „Kto si?“ Ona

---

2, 14. Ocot je tu asi rozriedené víno alebo aj vodou riedený vínny ocot, do ktorého si omáčali tvrdý chlieb. Azda z novej úrody jačmeňa alebo najskoršie zo pšenice jedlí aj opaľované pražené zrno. Porov. *Lv* 2, 14; *1 Sam* 17, 17 a *2 Sam* 17, 28.

2, 17. Efa jačmeňa obsahovala asi 36,4 litra obilia. Toto množstvo poukazuje na usilovnosť mladej ženy, ktorá pri horúčave a úpale slnka vedela za deň nazbierať toľké množstvo obilia.

2, 20. Podľa hebr. osnovy Noemi oznamuje neveste, že Bóz je nielen ich „príbuzný“, ale aj ich „goel“ (obranca, pomstiteľ), ktorý je povinný ujať sa opustenej vdovy, ak by jej niekto krivdil. K týmto povinnostiam by patrilo asi aj to, aby si bezdetnú vdovu vzal za manželku, a tak má „vzbudiť“ potomka jej zosnulému manželovi. Jeho prirodzený syn podľa zákona bol súčasne aj synom zosnulého, ale zosnulému bol synom podľa zákona (legálny syn a nie naturálny). Tak sa mohlo stať, že jeden a ten istý muž mohol mať dvoch otcov: jedného podľa zákona Mojžišovho (legálneho) a druhého zasa podľa zákona prirodzeného. Tým si vysvetľujeme, že v Novom zákone sa aj pri svätom Jozefovi uvádzajú dvojité rodostromy: *Mt* 1, 16 (Jozefov otec je Jakub) a *Lk* 3, 23 (tu sa uvádza Jozefov otec pod menom Héli).

3, 9. Rút úctivo prosí Bóza, aby si ju vzal za manželku. Prísne právo na to Rút nemala. Preto ho prosí, aby sa nad ňou zľutoval.

odpovedala: „Som Rúť, tvoja služobnica. Rozprestri okraj (svojho plášťa) na svoju služobnicu, lebo si mi príbuzný!“¹⁰ On jej povedal: „Nech ťa požehná Pán, dcéra moja! Táto tvoja druhá láskavosť sa mi viac páči ako tá prvá, lebo nechodíš za mladíkmi, či sú chudobní alebo bohatí.¹¹ A teraz sa neboj, dcéra moja. Urobím ti všetko, čo vyslovíš, veď všetok ľud môjho mesta ťa pozná ako čnostnú ženu.“¹² A teraz je pravda, že som ti príbuzný. Ale je ešte v príbuzenstve, kto ti je bližší ako ja.¹³ Zostaň cez noc tu! A zajtra, ak ten človek bude voči tebe uplatňovať právo príbuzenstva, dobre, nech ho uplatní; ale ak nebude chcieť uplatniť svoje príbuzenské právo na teba, uplatním ho voči tebe ja – ako žije Pán! Nocuj tu do rána!“

¹⁴ A tak mu zostala ležať pri nohách do rána. Vstala však prv, ako by človek človeka rozoznal, a on jej povedal: „Nech sa nik nedozvie, že nejaká žena prišla za mnou na humno!“¹⁵ A ešte dodal: „Daj sem svoj plášť, ktorý máš na sebe, a podrž mi ho!“ Keď mu ho podržala, nameral jej šesť mier jačmeňa a naložil jej ho. Potom šiel do mesta.

Rúť sa vracia k svokre. – ¹⁶ Keď došla k svojej svokre, ona sa jej pýtala: „Ako si (pochodila), dcéra moja?“ I porozprávala jej všetko, ako sa ten muž zachoval.¹⁷ A dodala: „Týchto šesť mier jačmeňa mi dal, lebo vravel: »Nepôjdeš naprázdno ku svojej svokre.«“¹⁸ Ona jej povedala: „Dočkaj, dcéra moja, kým sa nedozvieš, ako sa celá vec skončí. Lebo ten muž neustane, kým neprivedie ešte dnes túto vec ku koncu.“

4Rokovanie v bráne mesta. – ¹ Bóz sa odobral do brány (mesta) a sadol si tam. Keď ta prišiel aj príbuzný, o ktorom Bóz hovoril, povedal mu: „Pod' sem, ty a ty, a posad' sa!“ On pristúpil a sadol si.² Nato si Bóz vybral desať mužov spomedzi starších mesta a povedal im: „Posad' te sa sem!“ A oni si posadali.³ Potom povedal tomu príbuznému: „Noemi, ktorá sa navrátila z Moabskej roviny, dáva do predaja čiastku poľa, čo patrila nášmu bratovi Elimelechovi.“⁴ Povedal som si, že ti to dám vedieť a poviem ti: Odkúp si ho v prítomnosti tých, čo tu sedia, a v prítomnosti starších môjho ľudu. Ak ho chceš odkúpiť, tak si ho odkúp! Ak ho kúpiť nemieniš, oznám mi to, lebo viem, že okrem teba niet iného, kto by ho mal odkúpiť. Ja nasledujem po tebe.“ On povedal; „Ja ho odkúpim.“⁵ Bóz hovoril ďalej: „Ak dnes nadobúdaš z Noemíných rúk pole, si povinný vziať si aj Moabku Rúť, manželku zosnulého, aby si oživil meno zomrelého pre jeho dedičstvo.“

⁶ Príbuzný povedal: „Tak ho nemôžem odkúpiť, lebo by som si zničil svoj dedičný podiel. Odkúp si ty, čo som mal ja odkúpiť, lebo ja ho kúpiť nemôžem.“

⁷ Od starodávna bolo v Izraeli (zvykom) pri kupovaní alebo pri zámene vecí, aby bola celá záležitosť pevná, že jeden si vyzul obuv a podal ju druhému. To bolo ako potvrdenie v Izraeli.⁸ A tak si vyzul obuv aj ten príbuzný, ktorý povedal Bózovi: „Odkúp si ho ty!“⁹ Nato povedal Bóz starším (mesta) a všetkému ľudu: „Dnes ste mi svedkami, že som z Noemíných rúk kúpil všetko, čo patrilo Elimelechovi, aj všetko, čo patrilo Kiljonovi a Machlonovi.“¹⁰ Ale aj Machlonovu manželku, Moabku Rúť, som získal za ženu, aby som zomrelému splodil potomka pre jeho dedičstvo, aby nebolo meno zosnulého vymazané spomedzi jeho bratov a z brán jeho (rodného) mesta.¹¹ Vy ste toho dnes svedkami.“

¹² A všetok ľud, ktorý bol v bráne, aj starší (mesta) odpovedali: „Sme toho svedkami.“

Nech Pán urobí aj s touto ženou,

3,10. Láska, akú Rúť preukazovala svojej svokre, pozostávala v tom, že a) opustila svoju vlasť a tým aj svojho boha; že b) išla za svojou svokrou, aby sa o ňu postarala ako jej dcéra. Jej pracovitosť bola nadmierna, takže si veľmi horlivo počínala v práci, aby zaistila živobytie nielen sebe, ale aj svojej svokre. Jej láska k rodu Noemi ju privádza aj k tomu, aby sa stala manželkou muža vekom pokročilejšieho a aby tak splnila túžbu svojej svokry po vytúženom vnúčati, ktoré má udržať rod a ďalej ho rozvíjať. Túžba po potomstve nemala len prirodzené pohnútky, ale sa živila aj z túžby po zaslúbenom Spasiteľovi, ktorý sa mal narodiť v niektorom rode Izraelovom. Kde rod zahynul, tam vymrela aj nádej na toto veľké vyznačenie, aké mohla izraelská rodina zažiť.

4, 5. „Oživiť meno zomrelého pre jeho dedičstvo“ znamená splodiť zomrelému syna, ktorý sa časom ujme dedičstva po zosnulom, a tak sa bude označovať ako syn zosnulého manžela.

4, 7. Stiahnuť si obuv z nohy znamená vzdať sa svojho práva (porov. pozn. k Dt 25, 5 – 10 a Jn 1, 24 – 34).

ktorá vstúpi do tvojho domu,
ako (urobil) s Ráchel a Liou,
lebo ony dve zbudovali dom Izraelov.
Nech si počína čnostne v Efrate,
aby ti urobila meno v Betleheme.
Tvoj dom nech je ako dom Fáresov,
ktorého porodila Tamar Júdovi,
zásluhou potomstva, ktoré ti dá Pán z tejto ženy.“

¹³ Bóz si ju teda vzal a stala sa mu manželkou. Keď s ňou obcoval, Pán bol k nej dobrotivý, takže počala a porodila syna. ¹⁴ Tu hovorili ženy k Noemi:

„Nech je zvelebený Pán,
ktorý ti dnes neodoprel ochranu.
¹⁵ Nech sa jeho meno (pochvalne) uvádza v Izraeli!
Nech ti je potešením duše
a živiteľom v dňoch staroby.
Porodila ti ho tvoja nevesta, ktorá ťa miluje.
Ona ti je oveľa lepšia ako sedem synov.“

¹⁶ Noemi vzala chlapca, vložila si ho do lona a bola mu pestúnkou.

¹⁷ Susedky mu dali meno a hovorili si: „Vnuk sa narodil Noemi.“ A nazvali ho Obedom. On je otcom Izaiho, Dávidovho otca.

¹⁸ Toto je Fáresov rodostrom: Fáres bol Ezronovým otcom, ¹⁹ Ezron bol Aramovým otcom, Aram bol Aminadabovým otcom, ²⁰ Aminadab bol Násonovým otcom, Náson bol Salmonovým otcom, ²¹ Salmon bol Bózovým otcom a Bóz bol Obedovým otcom. ²² Obed bol otcom Izaiho a Izai bol Dávidovým otcom.

4, 18. Rodokmeň od Fáresa po Dávida môže mať svoj cieľ, podať dôkaz o tom, že aj hriešni pohanovia majú nárok dostať účasť na mesiášskom blahu a jeho spásu. Rodostrom vedie svätý spisovateľ až po Dávida, ktorý sa pre svoju zbožnosť stal hodným vzácneho mesiášskeho prisľúbenia. Dávid je praotcom Mesiáša v tej miere, že budúceho Mesiáša označovali názvom „Syn Dávidov“.